Hic Incipit liber de pfectione filiorum dei

Quicu͂qʒ vult viuẽ ĩ pfectissimo statu alme
ĩmũs eẽe nccẽ ẽ Primo ut sit bon⁹ hõ
cõstanť actual' Scd̃o ut sit zelotes spui
tal' Tercio eleuat⁹ ɔtemplati⁹ supnal' Quarto carita
te effluẽs ɔmunis ⁊ gnal' Quando quidẽ hec q̃tuor
ĩ q̃cu͂qʒ ɔueniũt hoĩe tuc stat⁹ ei⁹ pfc̃us est crescensqʒ
sp̃ ⁊ pficiẽs ĩ gr̃a et cũctis v̓tutibʒ et agnicõe v̓itatis
corã deo ⁊ vniũsis hoĩbʒ rõnabilibʒ

Nuc igit̃ ɔsiderare oꝫ tã q̃ faciũt hoĩeʒ bonũ.
Primũ ẽ ɔscie puritas sine mortalis c̃mĩs ac
cusacõe Ideo q̃cu͂qʒ vult effici bon⁹ homo debʒ ex
aminare seipm̃ et discrecõe ĩmodica cõsciẽcie ab eo
tpe quo potuit pcc̃m ɔmitte et ab oĩbʒ iteũ ɔmissis
scd̃m ordinacõeʒ sc̃e eccẽ se purgare Scd̃m faciens
hoĩeʒ bonũ ẽ q̃d ipe obediẽs sit ĩ oĩbʒ deo ⁊ sc̃e eccẽ
et toti a deo illuĩate hys q̃dẽ tribʒ nccẽ ẽ eũ pare
seruare obediẽciã et ita viuet absqʒ timore et solli
citudĩe ⁊ pmanebit irrephensi⁹ ĩtrinsec⁹ ab oĩbus
actibʒ suis Terciũ vo a quo nll's ẽẽ debet ĩmunis
q̃m ẽ q̃ ĩ oĩbʒ opibʒ suis pncipalit̃ ĩtendẽ debet
honorẽ dei Sʒ si ĩpediẽte opm suor multitudĩe nõ
sp̃ deũ h̃t p̃ oculis ad min⁹ hoc ĩ eo stare nccẽ est
vt s· ĩtendat et desideret viuẽ scd̃m gratissimã vo
lũtatẽ dei Ecce hec tria sufficiũt possessa hoĩeʒ bonũ
faciũt ⁊ cuicu͂qʒ vnũ istoꝝ deficit pfc̃o bon⁹ nõ ẽ
⁊ grẽ dei expars ẽ Sʒ q̃ncu͂qʒ q̃s hec tria adiplẽ

i suo corde proposuit quicunque malus antea fuisset eodem momento bonus efficitur et deo acceptus nec non gracia dei plenus. De tribus que faciunt hominem spiritualem

Preterea si iste bonus homo debet fieri debeat zelotes spiritualis adhoc quod tamen alia requiruntur. Primum est cordis puritas. Secundum est spiritualis in desiderio libertas. Tercium est sentire unionem cum deo. Nunc igitur seipsum consideret quisquis se fore estimat spiritualem. Itaque quicunque vult esse purus corde non potest cum emulacione rem quamcunque possidere nec unquam spontanea pertinacia adherere vel complacencie terrene. Omnis namque complacencia et qualibet emulacio que non est pure propter honorem dei depingit cor hominis et contaminat quia non est ex deo natum sed ex carne. Quapropter si debeat quispiam effici spiritualis oportet eum abrenunciare omni carnali emulacioni et adherere soli deo affectu et dilectione atque eum sic intime possidere. Sic enim abigitur omnis impuritas et omnis creaturarum inordinata dilectio. Et in ipsa quidem possessione dei cum dilectione purificatur homo intrinsecus ab universis ymaginibus. Nam deus spiritus est quem nullus proprie novit figurare. Verumeciam in ipso exercicio debet quisque sibi imponere bonas ymagines puta passionem domini et universa cum ad interiorem devocionem excitare valencia. Sed in ipsa dei passione inniti debet quadam nude puritati que deus est. Et istud est primum et fundamentum vite spiritualis. Secundum vero ut diximus est interna libertas, hoc est quod homo exclusis omnibus rerum formis expedite se ad deum in omnibus internis exerciciis valeat elevare in laude videlicet et graciarum accione in reverencia et devota oracione in precordiali emulacione et in omnibus que operari novit affectus

et dilc̄o gr̄e dei opitulac̄o̅e et i̅t'na diligēcia ad omne
exerciciū spūale Post h⁹modi q̄ppe i̅t'nā exercitac̄o̅ez at
tingit' tāū hoc est sentire spūalē vnionē cū deo Quia
qz eni h̄t pūrū liberū ascensū ad dn̄m deū suū pt' ei⁹
honorē nl' p̄ p̄s⁹ i̅tendēs / ꝯseq̄ns nc̄īoē ut bōitatē dei
sapiat atqz ut verū cū deo senciat vnionē Et i hac q̄dē
vnione pficit' vita spūal' q̄m ex ea desideriū sp̄ deno
uo ꝯtingit' et ad noua i̅t'na opa excitat' Quando
q̄ ascendit sp̄s i noua vnic̄o̅ez atqz ita sp̄ opus et vni
o renouat' Et hec renouacio opis & vniōis vita est
spūal' Dic igi' ꝓpēde possum⁹ q̄lit' q̄s bon⁹ ē p v'tutes
morales mediāte rc̄a i̅tenc̄o̅e quoqz spūal' effici pt
p v'tutes extrīsecas et vnionē cū deo / absqz hijs quidē
n' bon⁹ ēē poterit nec spūal'

De tbz q̄ faciūt hoīez ꝯteplatm̄

Ceterū si debeat hō iste spūal'
fieri ꝯteplatīs ad hoc tria alia req̄rūt' Primū est
qd fūdamētū sue essencie ul' sui ēē senciat irrimabile
et ita ipm̄ debz possidē Scd̄o nāe est exerciciū ei⁹ oī
modo carē Tercio ei⁹ i̅h̄itacio d3 ēē diuina fruicio Nuc
ergo attēdite vos q' i spū vultis viuē qz pt' vos ne
minē affor Ipa quidē vnio quā spūal' hō sentit cū
deo q̄n̄cūqz se pandit spūi q̄i abissū i̅ꝑscrutabilē
hoc ē sine mō altū longū latū et ꝓfundū i̅ carpa
apparic̄o̅e ꝑcipit se sp̄s i ipa ꝓfūditate a se ꝓfunda
tū i altitudīe i altatū i lōgitudīe ꝑlongatū et i ipa
āplitudīe ꝑuagatū Sentit q̄ se ꝯmorātē in ipa
ignota noticia et defluctuatū p ipā z adhesiuā vni
onis sensionē i vnitatē et p oēs mortes i dei viuac

tatē ubiqȝ sentit se unā vitā cū deo Et istud quidē
fūdamētū vite ɔtēplatiue Ex isto qȝ oritᶻ scd'm hoc ē
exēcitiū supronale et modo cūctis vnitas nāqȝ dei quā
quiuis ɔtēplans sp̄s ī amore possidz ipa est eternalit' in
trahēs ⁊ īpetēs ī se psonas dīnas et vniuersos sp̄s a
mātes Et hanc quidē ītractōez sentit amās qlibet ma
gis ⁊ minꝰ scd'm amoris sui mēsurā et exitꝫ modū
Hec eciam ītractōi huic curā vigilē adhibuerit vici
nusqȝ pmanserit ī mortal' pctī pcipiciū labi nō poterit
Sȝ ɔtēplatꝰ quisqȝ q̊ sibi ipi et oībȝ renūciauit nec
aliquā abstractōez sentit qz nll'az ꝓpriꝫ rē cū ꝓprietate
possidz sȝ ab oībȝ liber ē et expeditꝰ pt sp nudꝰ ⁊ pu
rus ītimū sui sp̄s ītrare Et illuc quidē inueīt ꝓpa
latū quoddā lumē eternū ī quo sentit ipaz eternā vnitatis
dei ītmonicōez et sempiternū qi fine amoris ꝓpetuā cū sup fine
oīa libet vnitū eē cū deo qz libescat exsolue' debitū qd' sibi
a deo monetᶻ Ipa aūt eterna dīne vnitatis ītmonicio
fecillat ī spū īcendiū eternū sȝ ubi ītmissiōe debitū ꝓ
sui exsoluit scintillatᶻ in eo ɔbustio sempiterna In ipa
nāqȝ sup īformacōe vnitatis cūcti sp̄s ī sua opacōe
deficiūt et nil' pt' ɔburi ī ipsā sic' vnitatē senciūt
Istā vero sine dei vnitatē nllꝰ sentire pt uel possidē
nisi sit ꝓstans ī imēsa claritate et ī amore supronali
et mō eminēte In ipa aūt ātestacōe sentit ī se sp̄s eternū
amoris īcendiū et ī eo n̊ inicū reppit n̊ terminū segꝫ
cū eo sentit vnū Semp quidē sp̄s ardēs ꝑmanet ī se ipo
qz amor eiꝰ eternꝰ est Sempqȝ se sentit ī amore ɔburi qz
trahitᶻ ī ipsa sup īformacōe vnitatis dei ubi aūt sp̄s ar

der ī amore ipo se ɔsiderāte differētiā int͛ se et deū
et alteritātē percipit Ubi vō ī amore ɔbiunt͛ simplex est
nullā3 p̄sonaʒ discrecōe3 habēs ⁊ ideo nichil nisi unitatē sen
tit Immēsa nāq3 diuini amoris flāma ɔsumit ⁊ deuo
rat quicquid pt in seipā ɔplecti Hic igit͛ animaduertē possum9
q' itrahens dei vnitas nil aliud ē qȝ amor itīm
n9 ⁊ iscrutabil' amore pr̄is et filii ⁊ oīa ī eis
vniēs ietnā nithes fruicōe3 In hoc eni amore ar
de' volum9 ⁊ ɔburi ipperētuū nā in hoc ɔsistit feli
citas oīm sp̄uū Quobre oportebit nos fundare vi
tā nrāz sup īfinite pfūditatis abyssū et ita poti
m9 ietnū ī amore mergi ⁊ a nobis ī ipāz īscruta
bilē pfūditatē demergi Et ī eodē amore altabi
mur ⁊ a nob' exaltabim͛ ī ipāz īcomphēsibilē altitu
dinē atq3 ī ipo amore nrō cāpte palabim9 et a no
b' deuiabim9 et ipe nos ducet et seducet ī īmēsā
īcomphēsā amoris dei āplitudiē3 In quā nos
fluem9 et a nob' defluem9 ī ignotas delicias opu
lētie bonitatis q3 diuine In quib3 liqbim9 ⁊ deliq̄sce
bim9 pfūdabimi9 et deprfūdabim͛ etnalit͛ ī gliaʒ
dei Ecce ī singul' hijs silitudinib3 ostendo ɔtēpla
tio ēē suū et exerciciū Sʒ ali9 nemo pt itellige͛ Co
tēplatiuā vitā nāq3 nullus altin pt doce͛ Sed vbi
se vitas etna ī sp̄u manifestat ibi oīa necia lucu
lētissīe addiscūt͛ hic ē qd dicit sp̄s dn̄i ī apocalip
si Vincēti īqt illi videlʒ q' se et oīa supat et trās
cēdit dabo māna absconditū id ē ietnū occultū
saporē gaudiūq3 celeste Et dabo īqt illi calculū

candidum et in eo nomen novum scriptum quod nemo scit
nisi qui accipit lapillus quidem iste vincentibus repromissus
nuncupatus est calculus propter sui exiguitatem quia quamquam pe-
dibus eum quis calcet nullius inferunt molestiam lesionis
Ipse quoque est rubicundus candore splendido instar flam-
me ignee perviusque ac speciosus et per circuitum planus
et plurimum levis. Per hunc enim candidum calculum
intelligimus dominum ihesum christum qui ipse secundum divinita-
tem suam candor est lucis eterne splendorque glorie dei
et speculum sine macula in quo vivunt omnia. Qui-
cumque omnia vincit atque transcendit ipsi datur calculus etc.
et in eo accipit claritatem virtutem et vitam. Calculus
enim iste filius etiam est ignee flamme quia igneus
amor ubi enim replevit orbem terrarum claritate et
vult omnes spiritus amantes ad nichilum (in amore) comburere. Est quoque
lapillus iste adeo parvulus ut vix conterens conculcetur
pedibus sentiatur et ideo a calcando calculus appellatur
Quod nobis exponit apostolus ubi dicit dei filium sese ex-
inanisse servique formam assumpsisse et usque ad cru-
cis mortem obedientem fuisse. Et ipse quidem dominus
per os prophete docuit. Ego inquit sum vermis et non homo
opprobrium hominum et abiectio plebis. Unde eo tempore
quo eum iudei sub pedibus calcaverunt adeo exigu-
um se fecit ut eum minime sentirent. Quia si eum dei
filium cognovissent ausi ipsum crucifigere non fuissent
Adhuc presto modicus est et minus appensus in cordibus omnium
ipsum non diligentium. Porro eximius iste lapillus de
quo loquitur rotundus est et per circuitum eque planus. Rotun-

ditus qde doc; nos v̓tute dinā nec īicīu h̄ēe n̄
finē plantudo v̓o erudit nos eā eq̄libratuiā z
vniq̄ueq; scdm sua mita remunatuiā au et
mun9 ipm ēt etiuū Vltiā at̄ ꝓpectas quā de hoc
calculo dicē volo hec ē q̄ s pli^{m9} leuis ē Etiuū nā
q; pris v̓bū pond9 nō h̄t z tū celū et trā v̓tute
sua pōrt Dib; q; eī ꝓpinquiū est z tū nllē ip;
ꝑtigē pt q; sup extendēs est et anteced̄es oībus
c̄aturis z se au z vbi voluerit manifestabit
In leuitate quippe ei9 nūā pondōsa h̄uānitas
oēs celos trāscendit atq; ad dexterā pris corona
resedit Ecce hic ē calcul9 candid9 q̄ dat̄ ꝯtēplanti
z ī eo nomē nouū sc̄ptū qd̄ nemo scit n̄ q̄ accipit
Sciendū v̓o ē q̄ vniuisi sp̄s noiant̄ ī sua ꝯu̓sioē
ad deū z q̄sq; sp̄ualit̄ scdm obsequiū sui nobilitatē
et amoris sublimitatē n̄ solū p̄mū nomē īnocētie
qd̄ ī baptismo accepim9 qd̄ ē xpi mitis īsignitū
Cū at̄ hoc nomē īnocētie ꝑ peccm̄ amiserim9 si tū
ad deo ī tb; p̄cipue q̄ in nob̄ opari vult obedire
voluerim9 baptizabim̄ denuo ī sp̄ū sc̄o z accipi
em9 nomē nouū nob̄ mansurū etiuū De hijs q̄
ds̄ vniu̓salit̄ [i fuēt] hoīb; opat̄ et de quinq; generib;
Nunc igit̄ ītellige ip̄a lib̓a pecunia
dei opa q̄ in singul̓ hoīb; opat̄ q̄ se ad hoc
volūt dispone Primū op9 qd̄ de9 vlit̄ ī oīb; exc;
hoīb; hoc ē q̄ oēs vlit̄ ad suā vocat z īuitat vni
one Et q̄diu pctōr q̄spiā hanc vocatōe; obaudit
tā diu nēce ē ut caueat reliq̄s dei donis q̄ cēnt ad

cõmudicõez vocis ipi9 secutu͛ Nuc aũt aiadũte vni
ũsitate p̄timeãu ĩ quĩq3 diũsa fore gn̄a pctoru͂
Pmu͂ gen9 illoꝝ ē q̄cuq3 aũ nõ hab3 de bonis
opib3 volẽtes q̃de viue͛ scd'm oblamẽtu corpis
atq3 scd'm libitu͂ suu͂ in ĩpedĩb3 ꝛ cordis mlti
plicat͛ Isti em̄ st' ĩabiles ad recipiendã gr̄az dei
ꝛ q̄q3 recepent eã retine͛ nõ possẽt Scd'm gen9
illoꝝ ē q̄ p͛pa spõte pp̄a sciã ĩ mõrlia cĩmĩa lapsi
st' ꝛ nichilominꝰ bõ opa agũt deu͂ sp timẽtes ac
bonos hoĩes diligẽtes illoꝝ p̄cib3 veniam cupiẽtes
ꝛ spē in eoꝝ suffragio ↄstituẽtes Veruptñ q̄ diu
aũsio ꝛ vicioꝝ delc̃tatio dilcõez et ↄũsioez ad deu͂
vincat illiq3 pp̄onderant tn̄ diu gr̄a dei sp st' idig
ni Terciu͂ q̃de gen9 hẽticoꝝ ē atq3 ĩcreduloꝝ ĩfide
aliq̃tenꝰ obcĩmĩcau͂ q̃tq̃t ipi bõ fecerit ã quecuq3
modu͂ religiõis p̄tenderit deo sine fide place͛ non
poterit Vã naq3 fides ē oĩs scĩtatis et ṽtutũ oĩm
solidissi͛mi fũdamẽtu͂ Qr̃tu͂ gen9 illoꝝ ē q̄ sine ti
more et vẽcũdia ĩ mõrlia pccoꝝ inc̃tes volutabro
de deo nõ cuiũt nec de donis ei9 ṽtutesq3 q̃slib3
floccipẽdentes vitã spũalẽ reputãt ypocrisim ul'
fantasma et q̄q3 eis de deo ul' ṽtutib3 dice͛ ĩnite
audiũt q3 ita ĩ aĩo suo statuerit qi nõ eẽt d's celu͂
et ĩfn9 et ideo nil' scire volũt p̄t' id qd' pn̄a ac' sciãt
Ecce isti adeo abiecti st' et ↄtempti q3 p̄cãt ĩ sp̄m
scm̄ Veruptñ ipi ↄũti possũt s3 hoc difficilit' ↄũi
git et raro Quĩtu͂ v'o pccoꝝ gen9 ē ypocritaru͂ q̄
exteriora opa bona agũt nõ q̃de p̄pt' honore͛ dei

ul' ppaz salutē s; ppt' nomē scītatis ul' res trāsitorias
ↄsequēdas q̄ꝫ cū isti extrīsecꝰ boni appareāt ꝛ
scī itrīsecꝰ tn̄ falsi sᵗ et deo aūsi vanitatꝫ dei grā
et oī v̄tute Certe quāuis sic peccatū grā nouati
distīximꝰ q̄ om̄es ad vniōnē dei ītuocāt Sꝫ q̄diu
pctor patū se exhibē vult ī obseq̄ū viciorꝫ tm̄diu
surdus p̄manet et cecus et īeptꝰ gustādi et sen
cendi oīe bonū q̄d ī eo dn̄s vult opari Verū q̄n
cūqꝫ ad se reu'tit ꝛ sui curā agit si tūc pc̄ta sua
sibi displiceāt deo viciniꝰ appropinq̄t Si vo voca
cōi dei et īuitatōi voluerit obsecundari nc̄c̄e est
ut libē p̄ponat pc̄ta deserē et penitētiā agē et
ita cōtrois fit et vnanimus deo grāz q̄ꝫ dei acci
pit Probē ī primis sic deū demꝰ aspicē q̄s
p̄pe volūtatis īstinctu oēs hoīes sn̄ dr̄a ad sua
vnitatē vocat et īuitat tā bonos q̄ȝ malos
nemīnē p̄sꝰ excepto Scd̄o sic boītatē dei sen
tire demꝰ q̄ s· cū grā effluit ī om̄es vocatiōi
eiꝰ obsecūdātes Tercio debemꝰ ī nob' expiri
manifeste ꝛ ītelligē nos posse fieri vnā vitā
vnūq̄ spm̄ cū deo Si tn̄ nobmetip̄is oīmodis
abrenūciamꝰ subsequētes dei grāz ī excelsissimo
quo nos ducē velit Gra naq̄ꝫ dei ordinate a
gi ī q̄uis hoīe scd̄m sue modulū capacitatis
agit p̄ ipsā vniūsalē grē īaccōez accipit pacē
q̄libꝫ q̄ vult sapiāz et potētiā vicia deserendi
et ad v̄tutes ↄtendi P occultā q̄ꝫ grē cooper
cōez p̄t vnusq̄sqꝫ bonꝰ hō vniūsa vicia supaē

tēptacoībꝫ oībꝫ refringuntur v̉tutes singulas cō
sūmare ī sūma pfc̄oē pseuerare si tn̄ gr̄a volu
erit ī oībꝫ obsecūdari Nā qd̉ sum⁹ et q̄cūqꝫ ītrī
sec⁹ et extrīsec⁹ accepim⁹ hec sᷓ gr̄tuita dona dei
de q̇bꝫ ei gr̄as referre tenemur cū qḃꝫ q̄ꝫ ipi nos
seruire nec̄e est si placē ipi debeam⁹ Sꝫ plura sᷓ
dona dei q̄ bonis sᷓ auxiliū et occasio ad v̉tutes
malis v̉o adiutoriū et occasio ad pc̄ta utpote
sanitas pulchritudo sapiēcia diuicie et honor mū
dal' hec em̄ sᷓ īferiora dona dei et viliora que
dat gn̄alit' ppt̄ vtilitatē amicis suis et īimi
cis bonis et mal' Et ipi q̇dē boni deo seruiūt et
amicis ei⁹ Mali v̉o carum dyabolo ⁊ mūdo Dif
ferēcia īt' mercenarios et seruos fideles

Hiadūti ecīa pt quosdā accipe dei dona ve
lud mercenarios q̇sdā tn̄qꝫ suos fideles Et i^{ti}
q̇dē sᷓ iuicē xtrarij ī cūctis ītius opibꝫ puta ī dilc̄oē
ītensioē et sensioē atqꝫ ī oim̄ ītia vite exercitacoē
Nūc g̊ dr̄āꝫ istoꝝ attendite Primi si em̄ adeo se
īordinate diligētes ut nō alias n̄ ob ppr̄ū lucrū
ppr̄ā qꝫ mercedē seruire deo velint hij se adeo auari
t̉ sequestrāt seipsosqꝫ illiberos ⁊ ppr̄ietate reseruāt
qꝫ q̄rūt et ītendūt ī cūctis suis opibꝫ semetip
sos Huiusmōi em̄ hoīes īordinate sibi ipīs ad
iuncti et ad seipos reflexi et ideo sꝑ remanēt soli
apud se v̉a nāqꝫ dilc̄io ē de eis que ēēt eos deo
et dilc̄is oībꝫ vnitum Et q̄uis ita videāt suave le
gē et mādata dei et ecc̄ie nō tn̄ legē caritatis

obseruāt qr q̄q̄ agūt necitate cogēte et nō ex
caritate faciūt ne videlicet dep̄neāt Et qr itrīsecus
īfideles sūt dfide nō audent ꝑ tō vita eoꝝ īterior for
mido ē et pauor et labor et miseria Aspiciūt nā
qꝫ a dextris vitā etnā quā timeāt amitte et a sinistris
penā gehēne ꝑpetuā quā se dsecuturos formidāt
Nos quidē ptes et cūcti labores et q̄tūt bō opa ad
expellendū timorē hūc qs potuerīt p̄agē nullius
ꝑpris auxily prestant effcm qr q̄to āplius iordina
te se diligūt tāto magis īferni timēt tormēta
Huic g° ꝑspicue ꝑpendi pt qr s̄ ꝑp̄a dilcō quā
q̄ se h9 modi hoīes emulāt timorē pariat īfnalē
Verūptā ꝑpha et eciā Salamō ī ꝑūbys dicūt
timorē dn̄i fore īiciū sapiē Sz h9 modi timor ē eis
q̄ extet ad dextrā vbi btitudo ꝑpetua formidat a
mitti Iste nāqꝫ timor ex nāli īclinacōe orit qua
q̄sqꝫ nālit appetit eē btūs Quaob causā q̄q̄ quis
deo īfidel extiterit si tn̄ se abitꝰ ētrī speverit sētit
se esse ad btitudinē q dꝰ ē īclinatū Hāc siqdē
btitudinē timet amitte qr se deo āplius amat ipāz
qꝫ btitudinē sibi thendo ꝑt se zelat ꝑt qd īfidel
existē cōpbat Iste tn̄ est timor q dicit sapiē pn
cipiū et lex īfideliū seruoꝝ dei Cogit nāqꝫ ho
mīne pctā desere vtutes dcupisce et opa bona
ꝑpetrare q qdē ꝑpanit hoīez ītrinsecꝰ ad suscipi
endā grāz dei et ad efficiendū seruū fidelē Sz
ī eo ipō momēto quo sua dei auxilio pt vicē ꝑp
etatē hoc ita īordinatū suū zelū abicē ut deo

de oī sua neītate audeat ꝯfidꝰ hoc ipō fcō ītm̄ deo
cōplacet ut suā ei grāz largiatꝰ Et ꝑ ipāz q̄dē grāz
verā sentit dilcōēz omē̄z ambiguitatē ꝛ timorē
expellentē spemē vō atq̄z ꝯfidē facientē Sic igitꝰ
efficitꝰ seruꝰ fidel' deū ī cūctis suis diligē īcipi
ens et intendē Ecce hec drā īt' seruos fideles ꝛ
mercenarios īfideles Differēcia īt' seruos fideles
et secretos amicos dei

Plures ad ꝑpendē possumꝰ magnā ēē drāz
īt' suos fideles et secretos dei amicos Ꝑ
grāz naqz et opē dei eligūt serui fideles eiꝰ ser
uare mādata hoc ē obedire ei ꝛ scē ecc̄ie ī oī
bus mōīs v̄tutū morūqz bonoꝝ qd vocatꝰ vita
exterior siue actiua Secrēti vō amici dei eligūt
obſuare cū ꝓceptis ꝯsilia eiꝰ uincēcia hoc ē ab
ītius deo amabilit' adherē ad honorē eiꝰ ꝑpetuū
cū abdicacōē spōtanea oīm q̄ posset cū emula
cōē et libitu possidere hmōi amicos vocat et ī
uitat deus retrorsū docetqz eos discrecōēz ī intimis
exerciciis et q̄ plurimos occultos modos vite spūa
l' Seruos aūt suos mittit foras vt ei eiꝰqz fa
milia ī oī obsequio et ī cūctis modis exterioꝝ bonoꝝ
opm sint fideles Ecce sic largitꝰ dōs grāz et opē
suā scdm vniꝰcuiꝰqz hoīs aptitudinē hoc ē scdz
cōmunē modū q̄ totꝰ corde ē deo ul' ī exterioribz hoīs
opibz ul' ī interioribz dilcōīs exerciciis Verū nēō pt
īterna exercicia visitarē neqz sentire nī sit deo totus
et tōlit' ī uniuersus Nēmo naqz quis themesatus
Theme ſ̄ſcripta themesatus .i. ītrīsi

ē corde tā dni extˢ spicies ē et istabil' aīo mouetᵣ
facile ab odio et dilcōe rerū tpaliū qm ea ad viuūt
in eo Et qᵢ qᵢ dei mādā viuēdo teneat nīme tn
itrisec9 illuiat' neqꝫ qᵢ fit itimū exitiū seu qadmo
dū ipm fieri debeat erudit' Contēt9 vō ē in eo qꝫ
sat et sentit se deū itendē qꝫ placidissimā ei9 vo
lūtatē i cūctis opibꝫ suis acipit pfice/qm iuenit
se i sua itencōe nō fictū et i seruū fidelē Hijs ne
pe duobꝫ i se reptis placet sibi/visūqꝫ ē ei exteriora
bō opa cū rcā itencōe pacta sanxiora fore et vtili
ora qcūqꝫ exītacōe itīa/qm auxilio dei modū ext'
eiūt elegit Nōbarum magis fp'tat extiora opa cū
discrecōe qᵢ eū ppt quē opat' cū itima dilcōe Et hec
ē cā qꝫ i corde ei9 poci9 depicta sit opa q̄ egit qᵢ d's
ppt quē agit/ppt qd quidē ipē remanet actiu9 hoc
ē exteriorib actibꝫ deputat9 nec ē apt9 satisfacīedi
dsilijs diuīcis qm exiciū ei9 poci9 extīm qᵢ itimū
sensuale magis qᵢ est spūale Et qmūis fit seru9
dni fidel' i seruicio extiori/tn qd secti anima secaūt dei
occultatū ē ei et icognitū Unde hac ob causā nō
nulli nidos extīsi sp iudicāt et carguūt itroūsos
eo qꝫ videat' eis ocio illos vacare hec qꝫ erat causa
qꝫ martha qrimoniabat' dno de sorore sua maria
qꝫ mīme se ministrare iuuaret videbat' sibi qm naqꝫ
qndi obsequio se magneqꝫ vtilitati vacare et sororē
suā sup uacue ociari Dns naqꝫ tulit sentēnā et
iudiciū sup vtrūqꝫ Arguebat eīm marthā non
sup suo mīstio qm bonū et vtile erat ꝫ sup sua

solicitudine eo quod angustiam erat et restrata per multitudinem rerum exteriorum Collaudabat vero mariam de sua interna exercitacione Unum preiudicans esse necessarium quod ipsa elegisset partem optimam ab ea nullatenus auferendam Unum quippe omnibus necessarium divinus amor est Optima autem pars vita interna est cum amatoria adhesione ad deum hanc partem elegit maria Et hanc ad eligunt secreti amici dei Martha vero elegit vitam activam exteriorem non fictam Et hec est altera pars qua deo servitur non adeo perfecta nec bona quam ad eligunt servi fideles ob amorem dei Sed reperiuntur quidam fatui homines qui volunt esse adeo interni et ociosi ut nequaquam operari seu servire velint in proximi sui necessitate Etenim huiusmodi homines non sunt amici secreti nec servi domini fideles sed extoto falsi sunt atque decepti Nemo namque satisfacere potest consilijs nolens preceptis servare mandata Itaque universi secreti amici dei semper sunt servi fideles ubicumque fuerit oportunum sed non omnes servi fideles sunt amici secreti quoniam exercitium ad hoc pertinens existit penitus eis incognitum Sic igitur patet differentia inter amicos dei secretos et servos domini fideles Differentia inter amicos secretos et occultos dei filios

Adhuc autem invenitur interior atque proximior differentia videlicet inter amicos dei secretos et occultos dei filios et tamen utrique ante conspectum dei cum interna exercitacione equaliter sunt erecti Sed amici interius tantum sua cum appetitu possident quoniam eligunt ipsam amatoriam adhesionem ad deum pro optimo et excellentissimo ad quod pervenire queunt aut volunt Et nobiscum nequaquam valent se nec sua opera penetrare in quidam

vacuā nuditate qūn sui et opm suoꝝ ymagi
nibꝫ obuelati sᵗ intrīsec⁹ et depicti Et qꝛqꝫ ī sua
amatoria adhesiōe cū deo sentiāt vnione exp
ime nichilomin⁹ ī ea it' se et deū diaꝫ et altitu
te qūn ipe siplex excessus ī nuditate et ī modi
pinū ab eis icognit⁹ ē et idilcꝰ atqꝫ ideo sub
limissiā vita eoꝝ itima ī eoe sp manet et ī mo
Quius eciā hēant itellectū limpidū et disc
coēꝫ cūctaꝝ rōnabiliū vtutū ipa tn simplex
speculacio patēti memoria ī claritate diua ymā
net eis pꝫsꝫ occulta licet q̄ꝫ se senciāt exectos ad
deū ī vehemēti ardore dilcōis retentūt tn sui
pprietate nec ꝯsumūt neqꝫ ꝯburūt ad nichilū ī
amoris vnitate Porro qꝛqꝫ velint viuē sp in
dei seruicio et etnalit' placē illi nō tn mori
volūt ī deo oī ppetati spū et vniformē cū deo
gere vitā Pretea qūuis pnpēdāt oē solaciū
et omne reqem defons actualē magna tn re
putāt dona dei et opa sua itrīseca ꝯsolacōeꝫ
q̄ꝫ et dulcedinē quā ab iti⁹ senciūt sicqꝫ ī ita
ne requiescūt nec plene moriūt' ppt adipiscenda
sūma felicitatē ī amore nude modo vacuitē
Vnde et si possent exēcē et cū discrēe agnos
cē oēm amabilē adhesionē et itinos singulos
ascendētes adit⁹ q̄ꝫ possibile ē extra ī ꝯspcū de
i attn̄ remanet eis occult⁹ et ignot⁹ ipe actes
s⁹ carēs modo atqꝫ ipm opulētū deuiū ī amo
re supessenciali vbi nūqꝫ repiri poterit pn

cipiũ ul' finis ordo ul' modꝯ Est igi² dña gradis ut dixiꝯ ĩt amicos secretos et occul tos dei filios qm amici nil aliud senciũt qͣ amatoriũ viuidũ ascensũ ĩ mõ sup̃ qd' sẽtiũt filij simplicẽ morientẽ e excessũ absq; mõ Interior qͦdẽ vita amicoꝝ dm ẽ extimũ dileciõis ascen dẽs ĩ quo sp̱ manẽ volũt cũ ꝑpetuitate Quo vo sup̱ oẽ excessũ possidet' ds amore mũdo ĩ ocio sitate minime senciũt Sꝫ sp̱ sᵗ ascẽdentes ad deũ ĩ fide vͣa exspectũtes quidẽ deũ et etiam btitudinẽ spe cta et adherentes atq; ãchorati ĩ deo ꝑ caritatẽ ꝑfcãꝫ et ideo optiẽ eis euenit qm ipi placent deo et ecõuerso ds placet eis Deniq tn̄ assecurati nõ sᵗ de vita etiã qm nõdũ mortui sᵗ sibi ipis ꝛ oĩ ꝑpetuati ĩ deo Deniq v miiisos ĩ sua excusacõe et ĩ ea quã elegerũt ad deũ visiõe ꝑseuerãtes elegit ds ĩ eternitate et nõia eoꝝ cũ operibꝫ scripta sᵗ ab etno ĩ libͦ ꝑdestinacõis diue Sꝫ q̃ alia q̃libꝫ eligũt et ĩti orẽ faciẽ suã a deo ĩ ꝯtrariũ et ĩ pctã ĩ eis ꝑ seuerãtes autẽ qͣ nõiã eoꝝ scripta atq; agnita fuerũt a deo sedm tpalẽ quã antea exuerũt iusticiã qꝫ videlicꝫ nõ vsq; ad mortẽ ꝑseuerauerũt delent' ipã eoꝝ nõiã de libro vite nᵉ deũ nᵉ quẽlibꝫ fructũ vtutũ vnqͣ deinceps gustaturi Quo obrẽ nob' oibꝫ opus ẽ ut nosipsos diligẽterꝯ pcuremꝯ ntm qꝫ accessũ ad deũ ĩtiꝯ dilcõe ĩtima ꝛ extiꝯ bõis opibꝫ adornemꝯ ut ita ꝑsto

lari potim⁹ ī spe et gaudio iudiciū dei ⁊ ad
uētū dñi nr̄i ihu xpi. Dz si sacrem⁹ abrenūcia
re nobipīs ⁊ oī ꝓpetati et mūs opibz tnīsnem⁹
ꝓfītō vniuisa spū nr̄o mūdo ⁊ puro Et ī ea
ipa q̄de puritate agem ī me a spū dei ubiq3
cētitudinē de sentirem⁹ q̄ essem⁹ ꝓfīti filij dei qm
q ī spū dei agūt hij filij dei st̄ ait apl̄s Veruptn̄ sa
cdū ē oēs bonos fideles ēē filios dei qm ex spū
dei nascūt, q̄ quidē digit et īpellit vnūquāq3
singulart̄ s̄cdm suā aptitudinē ad v̄tutes et
bō opa ī qbz ipē placet deo Verū ꝓpt separitē
excessiui exerciciorūq3 suoȝ apello qsdā suos fide
les qsdā āt āicos sectos nōnllos vō occultos fi
lios Dn̄ singuli q̄de michoi⁹ et sui st̄ et amici ⁊ fi
lij qm vni deo oēs fuiūt eūdēq3 singuli diligt
⁊ ītendūt n̄ nō ex libero dei spū viuūt et opa
t vniūsi Deo q3 īdulget amicis suis vniuisa
no suis mādatis adusācia qm q̄ astricti st̄ filij
cōstat ipm viclm ēē mādatū eis Quaerit
cōtat nemīnē fore īobedietē deo neq3 ōiū ꝓt
eū dūtaxat q ipi⁹ nō custodit mādatū Vni
uīsa nāq3 q̄ ds̄ p̄cipit a ꝓhibet ī scriptā ul' in
sc̄ā ecc̄ia seu ī nīā ōsciēcia ea nece ē nos fuce at
q3 dimitte alioqn īobedietes fore ōiūcm dei
grā; ōtinuo pditam Ly at ī cotidianos leues
lābim defc̄s ex pmissiōe vtiq3 dei accidit et
nr̄e vōis qm cauē eos oīo nō possim⁹ Vnde
nec hmōi defc̄s īobedietes nos faciūt qm n̄

iterum
dei gratiam nec pacem numquam repellunt Verumptamen quantum cumque sunt nimium deflendi tamen eos debemus et omnes qui valuerimus vigilancia preavere In predictis itaque explanavi quod in principio dixisse me memini unumquemque videlicet nostrum oportere fore obedientem deo et sancte ecclesie non non et prioribus suis quam nolo cuique in verbis meis in iustum reliquique offendiculum prodam igitur quadmodum dictum sit supra Quomodo possumus fieri filii dei

Verumptamen ad libentissime scire quomodo fieri possemus filii dei occulti et vitam contemplativam possideat per quo quidem interiora vel potius superiora consulim et plenam suam virtutis veritate Oportebit itaque ut supra dictum est in cunctis nos vivere et vigilare virtutibus et super omnes virtutes in deo mori et soporari Necesse est namque nos mori peccatis et ex deo nasci in vita virtuosa quam etiam et nobismetipsis renunciare atque in deo mori in vita etiam Nobis ordo iste hoc modo perficitur Si enim nascimur ex spiritu sancto sumus gratie filii dei totaque vita nostra virtutibus decoratur atque ita universa deo contraria vincimus quam ut ait Johannes Omne quod natum est ex deo vincit mundum In hac quoque gratia cuncti boni homines filii sunt dei et spiritus dei impellit et dirigit unumquemque singulariter ad eas virtutes atque ad ea bona opera ad que paratus est et abilis Sic itaque omnes placent deo et singulariter quilibet secundum suam amoris magnitudinem et exercicii excellentiam Verumptamen nequaquam se stabilitos senciunt nec deum possidentes neque de vita eterna certificatos quam

ad' auctu priit et i pctm labatur Ideoq3 poci9 ap
pello eos seruos ul' amicos q' filios Sz q'n ciz
nosmetipos supexcedim9 atq3 i ascesu nro ad de
u adeo simplices efficim' ut amor puri9 et mod9
nos querit cphende i ipa sublimitate vbi se
metipm excet sup ome exitiu vtutu i nra vi
del3 origie vbi spualit nascim' ibi iqi transforim'
atq3 i deo nob' et vniuse pcta morim' Et
i ipa q'de itiacoe efficim' occulti filij dei reprim
q3 i nobis vita noua z ea vtiq3 e etna De hijs
eni filijs loqt' apls Mortui iqt estis z vita ves
tra abscondita e cu xo i deo Nuc vs attendite hic
e ordo In accessu q'de nro ad deu gestare debem9
nosmetipos z opa nra ante nos tanq' etna ob
lacoez dei et i ipa dei pntia desem9 nosmet
ipos et opa nra oia monedo q i amore excede
m9 oe actu vsq3 i ipsas supsbales dei diuicias
ibi possidebim9 deu i sempitna nra mortifi
coe Ideo dicit sps dni i apocalipsi Bti mor
tui q i dno moriu't Merito q'de eos btos mor
tuos appellat q'n pmanet etnalit' mortui z a
seipis i ipaz fruibile dei vnitate demersi st
q3 de nouo sp morietes i amore p ipsa itnacti
ua sup iformacoez vnitat eiusde Amo eni
dicit sps requiescet a laborib3 suis opa q'de eor
sequunt' eos In ipo q'de mo vbi ex deo nascim'
i spuali vita vtuosa ibi portam9 opa nra
an nos velud oblacoez deo s3 i ipo supmo vbi

ī deo morim ī etiā vitā btā ubi sequūt nos
opa nrā bō qm ipa ſt vna vita nobiſcū. Pre-
tea ī acceſſu nro cū vtutib; ad deū manet deus
ī nob ſꝫ ī ipa trāſicōe nrā ac rerū oīm nos ī eo
manem9. Deniqꝫ ſi habuerim9 fidē ſpē ꝛ caritē
tūc ꝓculdubio deū ſuſcepim9 q ꝛ ipē cū ſua grā
cia hitat ī nob. Mittitꝫ nos foras qi ſuos fide-
les ꝑpt ſua ſuāda mādāī ꝛ reuocat nos itꝫ tū
qi aīcos ſuos ſecretos ſi tn̄ ei9 ꝯſilia nos ſeqm
Ꝑ hoc qi māifeſte nob ſuos nos filios oñdit ſi
tn̄ vita nrā mūdo ꝯtra dinoſcat. Verū ſup oīa
ſi deū guſtare voluerim9 ſeu vitā ī nob ſentire
ꝑhēne nāīn arbitror ſup rōez fide nrā ī deū
nos tendē ibiqꝫ manebim9 ſupplices ociosi eta
rerū oīm ſilitudib; deſcrati ſubleuati ꝑ amorē
ī ipſā mētis nrē patulā nuditē. Ubi naqꝫ in
amore aucta trāſim9 morētes cū ꝯſidacōi ī quā
dā inſciāꝫ et caliginoſitatē ibi agim et ſupi
fmam ipo vbo etno qd eſt ymago pris. Et in
ipa qdē ociositate ſpūs nri accipim9 ipāꝫ īꝓre
henſibilē clarite q nos ꝯphendēs trāſfluit quadmo
dū aer ſolari claritudie trāſfūdit. Hec vō clari-
tas aliud nō eſt qi ītuicō qdā ꝛ ſpeculaco ti neſ- eīni
cia. Ēm vō qd ſum9 aſpiam9 et qd aſpiam9 id
ipm ſum9 qm mēs vita ꝛ eē nrm ſit eleuatū
ē ꝛ ipi q dꝰ ē vitā vnitū. Quobrē ī ipa ſi-
ſpeculacōe ſum9 vna vi ꝛ vn9 ſpūs cū deo. ꝛ iſtud
vitā ꝯtēplatiuā appello. Ubi go amore deo adhē

mus parte optimam exiemus Ubi vero transcendendo super
substancialiter contemplamur deum integre possidemus Hunc
autem contemplacioni adheret semper exercicium modi nescium id est
vita tendens in nichilum nam ubi nosmetipsos exce-
dimus in caliginem et modicarenciam inscrutabilem ibi
continue lucet ipse radius simplex divine claritatis
in qua fundati sumus qui nos ex nobis ipsis trahit in
ipsam suam supereminenciam amorisque absorpcionem Cui
quidem absorpcioni amoris adherens est et consequens in-
gens amoris modo carens exercicium quoniam amor ociosus esse non
potest sed situ pertransit gustu scrutari nititur inscrutabiles di-
vicias in suo fundo viventes hec autem esuriens impa-
ciens inhiare nititur incomprehensibili et obnatare flu-
vio deciati descea non potest nec apprehendi carere eo in-
tollerabile consequi impossibile Ad plenum neque effa-
ri nec silencio penitus occultari Idem namque modus ex-
cedit et intellectum et creaturas supereminet univer-
sis et ideo inpertingibile est Verum inspicientes nosipsos
sentimus spiritum dei nos agitare atque impellere in hanc
impacienciam amorosam suspicientesque super nosipsos
percipimus dei spiritum ex nobis nos trahentem redigentemque
ad nichilum in se ipso hoc est in ipso supereminenciali amore
cui unum sumus quemque profundius latiusque rebus omnibus
possidemus Hec autem possessio est simplex que infinite
profunditatis sapor omnis boni et vite perhennis in quo
quidem sapore absorti sumus super et preter modum in
ipsam profundissimam divinitatis tranquillitatem immo-
bilem eternam Huius rei veritatem docet sola experiencia

nã vbi a quõ vl' q̃r hoc fit neqȝ võ neqȝ exercitio
scrutari seu apphendẽ pũt Ob hoc igr̃ nũn sub
sequẽs exercitio erratica manet ac nescia modi
q̃in bonũ illud ĩfinitũ qd̃ gustam⁹ ac possidẽ
m⁹ cõphendẽ nõ possim⁹ n' ĩtelligẽ neqȝ nr̃o
exercitio ĩ ipm̃ ĩtransire valem⁹ Ob hãc causã
ĩ nob' paupes sum⁹ in deo at diuites ĩ nobis
famelici ⁊ sitibũdi ĩ deo ebrij ⁊ saturi in nob'
opõsi ĩ deo ab oĩbȝ ociosi hĩ ĩnoĩ at manebim⁹
ĩetnũ q̃r sine amoris exercitio deũ nũq̃ȝ possidẽ
valem⁹ Et quicũqȝ vo alit' senserit vl' crediderit p
culdubio seduct⁹ errat Vnde hoc ĩ deo toti
viuim⁹ vbi nr̃ã felicitatẽ possidem⁹ In nob'
toti viuim⁹ vbi ad deũ amatorie exercem⁹ hoc
tñ nõ est nisi vnica vi' in deo s; ĩtegralit' viue
et ĩ nobis s; ĩtria ẽ ac bipttita ĩ sensu nã pau
perẽ eẽ ac diuitẽ famelicũ ac saturũ opõsũ ⁊
ociosũ Penit⁹ ista ĩtria sit ĩ eis tñ ɔsistit nr̃a
suma nobilitas nũc ⁊ ĩetnũ Impossibile nãqȝ
ẽ extoto nos deificari nũqȝ q̃r creatorẽ ĩ creato
rẽ mutatos amittẽ Econũ q̃r si tolit' ĩ nobis
maneremi⁹ a deo penit⁹ sequestrati miseri pr
sus ⁊ ĩfelices essem⁹ Detur igr̃ deus nob' to
tos ĩ deo totosqȝ ĩ nobis ĩtimediate sola gr̃a
nũqȝ exercitacõe amoris Ex suma eĩm sensione
nr̃a lucȝ ĩ nobis dei claritas docẽs nos veritatẽ
dirigẽsqȝ nos ad oẽs v'tutes et ĩ eternã dei dilec
cõẽȝ Hac igit' claritatẽ sine ĩtermissiõe subse

qm̄ vsq̃ ī eā ex q̄ est orta abissū vbi nil aliud
sentim⁹ q̄ exprimi et absorbi seu demergi absq̃
reusiōe ī infinitā simplicis amoris abyssū Vn
si iugit ibi simplici ꝯtuitu sistirem⁹ idē ꝯtinu
e sentirem⁹ qm̄ demergi nūm ī ipsa supiforitate
dei ꝑseuerant ꝯtinuū ꝯtinuū Si tn̄ a nobis tenū
aando egressi deū ī amor absorpcōe ī ī nr̄a
amissiōe possidem⁹ Vr si ita fieret tūc ꝑfūdo
d's nr̄ ꝓprius est et nos sui ꝓpi sum⁹ ꝑfūda
93 mr etnalit sine cessacōe ī ipsa nūā q deus est
ꝓprietate Hec vō ꝑfūdacio seu mersio eēnlis ē
amore habituali et ideo nō cessat dormiētibz
nob seu vigilātibz scientibz vl' ignorātibz Ve
rū hoc mō ꝑfūdacio ista nō meret nouū gdū ī
merito Sz ꝯseruat nos ī ipsa dei bonorūq̃ oīm
acqsitor possessiōe Vnde hec ꝑfūdacio seu mer
sio silis ē fluuibz sine cessacōe prt et reusiōe in
de mari fluentibz qm̄ ipm̄ ē eorū ꝓprius locus Sic
mīo modo si solū deū possidem⁹ tūc essencial'
nūā cū habituali amore demisio defluit ꝯti
nue absq̃ reditu ī qn̄dā īfinite abyss⁹ sēsiōez
quā possidem⁹ q̄ nūā ē ꝓp'a Vr quidē demi
siōis nr̄e defluuiū si sp eēm⁹ simplices ac si
nuli iugit ꝯtuentes itegritate sp eq̄lit' senti
rem⁹ Hec aūt demisio oēs v'tutes oēsq̃ exacciū
amoris supgredit' qm̄ aliud nō ē q̄ etn⁹ qda
egress⁹ a nobis cū clara puisiōe ī quadā alti
tatē ī quā velud ex nobis ī sūmā īclinamur

feliatatē Decimꝰ nāqꝫ exdinacōēꝫ ī q̄ſdā alie
tatē q̄ q̄ ipi ſumꝰ Et hec eſt ītiuoꝛ atqꝫ occul
cioꝛ diſcretio quā īt nos et deū ſentire valemꝰ
q̄m ſup hoc nllā ē amplioꝛ diſcrētio Verūptñ
ꝯ nūn pſeuerīt aptis oculis pſpiacēs ī cali
ginē ꝛ in iuſticiā ſine fine In hac āt caligi
ne occultat nobis ipa claritas imēſa nā eiꝰ
ſupueniēs īfinitas nūqꝫ ꝯ excecat nos vō
ī ſimplicitatē ꝯtudines ſemetipā ſup īformat
Sic nimirū a deo deagimꝰ et vſqꝫ ī amoris ab
ſoꝛpcōēꝫ vagimꝰ vbi feliatatē poſſidemꝰ vnū
q̄ cū deo ſumꝰ Cūqꝫ ſic deo vnimur hic ī no
bis remanet ſtre ſcitꝰ vnꝰ et amoꝛ actiuꝰ
q̄m abſqꝫ ſcitu deū poſſidē nō poſſimꝰ nec
ſine amoris exercicio deo vniri vnitatēqꝫ ſer
uare valemꝰ Si eīm abſqꝫ ſcitu nr̄o bt̄i ēē
poſſemꝰ eadē q̄ rōē lapis nllāꝫ hūs ſciam
bt̄s foꝛe valēt Si me ignoꝛātē dn̄s totiꝰ
mūdi eſſē q̄ hoc m̄ pſtaret ſolacij Ideo ſē
ſiemꝰ nos eternalit guſtātes et poſſidētes
teſte xpō de nobis ſic ad pr̄ēꝫ loquētē Hec
ē inqt vita etna ut cognoſcāt te ſolū ve
rū deū quē miſiſti ihm xpm Sic g̃ patet
vita etnā nrāꝫ ꝯſiſtē indiſcretā cognicōē

Qꝫ exiſtētes vnū cū deo ī etnū aliud pmanemꝰ

Nā ante pſtatyſū vnū nos ēē cū deo q̄d
in plibꝫ locis ſacr ſcptura teſtat Nūc vō
dico opoꝛtē nos ī etnū aliud a deo remanēre

nr̄o

q̄d eciā scriptura nō tacet Vtrūqꝫ eīm neē est vt
itelligam⁹ ī nob̄ ac sētiam⁹ si vita nr̄a fore de
beat etne vitati ꝯformes Dico ḡ q̄ ex vultu dei
siue ex sup̄ma sensiōe nr̄a lucꝫ ī intīa facie
nr̄a claritas q̄dā/dones nos verite dilcōis ⁊ om
vtutū et p̄cipue ī ea istruim̄ sentire de deo at
qꝫ de nob̄ quadammode Primo quidē sentimus
deū p̄ grāȝ suā ī nobis Nō cū aduītim⁹ ocio
si eē nō possum⁹ nā sic̄ sol claritate caloreqꝫ
suo illuīat letificat et fecūdat vniūsū mūdū
Sic d̄s p̄ grāȝ suā illustrat iocūdificat fruc
tuosūqꝫ facit oēm hoīeȝ sibi obedire volētē Si
ī nobis nāqꝫ deū sentire debeam⁹ ignisqꝫ sui
amoris ī nobis arde debeat ītērnū neē est ut
illū volūtate libra ꝯdēsitate cōmutam⁹ Neēe
ē p̄mo ut ip̄o igni int nos vinci maneam⁹
cū ītīio amore Scd̄o ut exeam⁹ ex nos ad px
imos nr̄os cū fidelitate atqꝫ firma caritate.
Tercio ut descendam⁹ īfra nos p̄mitas agēdo ī
bōis opibꝫ īsistēdo et īordinatis appetitibꝫ
refringēdo Qrto ut p̄ h̄u⁹ ignis flāmā as
cendam⁹ sup̄ nos cū deuocōe grāȝ actōe lau
de et ītīma orōe adherēdo deo, iugit/vītā in
tencōe atqꝫ p̄cordiali dilcōe Per hec d̄s manet
ī nobis h̄itans p̄ grāȝ suā qm̄ ī h̄ijs qtuor
modis ꝯp̄hensū est oē exerciū q̄d agi valet
p̄ hoīeȝ ī modo et fine eis nemo p̄t placē deo
Qui vō ī hoȝ exercicio p̄fcior īuenit deo rene

in via minor est. Ideoque omnibus eo opus est ut per exercitium
contemplationis necessario sursum progredi possit. Primo igitur ut o-
dictum sentimus deum in nobis per gratiam suam nobis vo-
lentibus et eius. Secundo vero si vitam contemplativam habuimus
sentimus nos in deo vivere et ex ipsa vita radiat
in interna facie nostra claritas quedam mentem nostram il-
luminans atque inter deum et nos medians. Cumque in hac
claritudine mente nostra illustrata intra nos persistimus
sentimus vitam nostram creatam essentialiter se sine ces-
satione in vitam suam eternam profundare. Ubi vero claritatem
ipsam super mentem simplici intuitu ac voluntaria
nostri inclinatione usque ad supremam vitam nostram prosequi-
mur ibi suscipimus ipsam supereminentem transformationem dei in totalita-
te nostri atque sentimus nos in deo totaliter circumpletos
seu absorptos. Hinc consequitur tertia sentiendi differentia
qua videlicet nos unum cum deo sentimus. Per ipsam dei namque
supereminentem transformationem sentimus nos absorptos in infinitam
abyssum nostre eterne felicitatis. Ubi inter deum et nos
numquam poterimus differentiam invenire quoniam hec est summa
sensatio nostra quam non aliter quam in omnimoda amoris ab-
sorptione possidere valemus. Unde cum in supremam sen-
sionem levamur imprimitur otiantur omnes potentie nostre
in quadam essentiali fruitione non autem in nichilum re-
diguntur quod tunc creationem nostram amitteremus. Quamdiu quoque
inclinato spiritu apertis oculis absque consideratione otiosi
persistimus tamdiu contemplari possumus atque frui.
Eodem vero momento quo experiri et considerare nitimur
quid sit hoc quod sentimus protinus in mentem dilabi-

mz et it' nos et deũ altitudĩe et drãz ĩuenimus
Deuq3 extra nos ĩcõphensibilitis ĩmẽse Et hec
ẽ q̃ita drã ĩ qua deũ nosq3 sentim9 q: hic re
pim9 nos sthũtes ĩ pñcia dei veritatisq3 quã ex
dei vultu suscipim9 testimom dat nob' deus
velle tõlit' ee nrm eũq3 velle nos tõlit' ee suos
Eodẽ q3 istanti quo sentim9 deũ velle tõliter
nrm ee orit' ĩ nob' auidũ quodda hians desideri
ũ adeo famelicũ pfũdũ et vacuũ q' si d's daret
oĩa q̃ pt' se oĩo nobis sufficẽ nõ poss' In eo naq3
q' sentim9 eũ se nob exposuisse desiderio gustã
di eũ nrã oẽz modũ desiderii nrĩ qdq3 docem' ĩ
sui vultus v'itate id qd' gustim9 ĩ cõpacõe residui
nõ optine' viui9 guttule q̃titatẽ ad pporcõem
ipi9 toci9 maris In hui9 icq3 cõsideracõe excitat'
sps nrã et vehemẽti ardore ĩpaciẽciaq3 exagitat'
amoris et quo ãpli9 degustim9 eo appetit9 et
esuries augmẽtat' qm̃ alterũ alti9 causa est
Hac estuacõe cõmoti cogim' icõphẽsibili in
hiare nã de ei9 ĩmẽsitate pascim' quã nimirũ
absorbẽ neqm9 ei9q3 ĩfinitati ĩhiam9 quã
apphende nõ valem9 Sic nec ĩ deo possum9 nc
deus ĩ nob' qm̃ estuatẽ amoris pacĩa nobis
metipsis abrenũciare neqm9 Vñ ob hoc ardor
adeo ĩtẽperat9 ẽ ut ipm̃ amoris exaciũ iter
nos et deũ vadat et redeat more fulguris cho
ruscantis et tñ cõburi nõ possum9 In hoc at
amoris ĩpetu oẽs actões nrẽ rẽz pit' ĩ mo

dū excedūt qm̄ amor desiderij anhelat ad ip̄os
sibile| fruēte sibi nr̄e ↄsiliū tn̄ ul' auxiliū ad
hoc ei īpedē nō valēte donec naqȝ ītm̄ fuoris
cōtēplacōe deū velle nr̄m ēē adiutim9 Contigit
dina boītas nr̄m auidū desideriū / et ideo amo
ris īpaciēs estua9 suscitat Ipse em̄ effluēs dei
tactꝰ amorose īpaciētie īpetū excitat opus
exigēs ut s etnū amemꝰ amore Econt' ext'
hens dei tactꝰ nos ex nob' assumit exigēs liq
fieri et ad nichilū ī vnitatē redigi In hoc aūt
extractiuo ↄtactu sentim9 deū velle suos nos
ēē eūm ī hoc oȝ nos renūciare nobisipis et
sine eo nuū opari felicitatē Ubi vō nos efflu
endo tāgit nr̄e nos p'tati relinqt lib'tatiqȝ do
nāis ī sua pn̄cia nos collocat doceēs nos ado
rare ī spū et v'itate et postulare familiari lib'
tate ondēs q° nob' īcōprehēsibiles suas diuitias
tn̄ mlt'iformit' īfinitas qᵃ excogitare valem9
Nā qcqd solacij qcqd gaudij qcqd dulcedīs mēte
ↄcipi pt ī eo sine mēsura īueīt' Cū g' sentim9
eū cū vniu'sis hijs diuicijs velle nr̄m ēē nobis
cū sp̄ manē Hinc oēs aīe nr̄e vires explodū
t' et pcipue voratis desiderij appetitꝰ Fluūt
em̄ oēs riuuli boītatis dīne quā q° aplius
gustam9 eo magis degustare desideram9 Et
quo āpli9 degustare desideram9 eo pfūdius
ipi9 tactui īhyam9 Et q° āpli9 dino tactui
īhiam9 eo mag' sue dulcedīs fluīa nos īīsflu

ũt atq; ꝓfundũt Quo vᵒ aplꝰ trãsfudim² et
ꝓfudim²: eo clariꝰ agnoscimꝰ diuinã dulcedinẽ
icõprehẽsibilẽ ẽẽ ⁊ ĩfinitã Hinc ꝓpheta ait Gus
tate ⁊ videte qm̃ suauis ẽ dñs btũs vir q̃ spe ĩ eo Nõ
dicit qᵃ suauis qꝛ suauitas eiꝰ imẽsa ẽ ꝓpt qd
eã nõ cõphẽdẽ nec absorbẽ valemꝰ Hinc attes
tat² sponsa ĩ canticis dicẽs Sub vmbra illiꝰ
quẽ desiderabã sedi et frũs eiꝰ dulcis gutturi
meo

Qualis differẽcia est int̃ statum viatorũ et beatoꝝ

Magna ẽ dr̃a it̃ claritatẽ btõꝝ et sũmã
claritatẽ ad quã ĩ hac vita possumꝰ ꝑ
uenire Umbra nãq; dei illustrat nr̃aꝫ ĩt̃nã
solitudinẽ ĩ altis vᵒ mõciũ cacuminibꝫ nllã
ẽ vmbra ſ; claritas sẽpit̃na Verũptñ idem
sol eadẽq; claritudo nõ illuiat desertũ et mõ
ciũ sũmitates Ꝫ; btõꝝ statꝰ ꝑuiꝰ ẽ et glosꝰ
et ideo remoto medio claritatẽ suscipiũt glo
riosã Nost̃ vᵒ statꝰ adᶜ mõlis ẽ et rudis.
Et hoc ẽ mediũ a quᵒ causat² vmbra nr̃aꝫ itel
ligẽciã sic obumbrãs ut deũ seu celestia a
deo clare ut bti agnoscẽ nõ valemꝰ Mani
festũ nãq; ẽ neq̃q̃ nos posse solẽ ĩ sua vidẽ
substãcia qͦdiu ambulamꝰ ĩ vmbra Unde
nr̃a cognicio teste aplo ĩ speculo ẽ et ĩ enig
mate hoc ẽ in vmbra Verũptñ vmbra ip
sa ĩ tm̃ a solari luĩe illustrat² ut discẽ v̾ta
tũ discretõẽ et oẽm v̾itatẽ nr̃o mõrli statu

nc̄cīn Si v° debeam⁹ vniri ipi solari clari
tudini nc̄c̄ habem⁹ seq amorē et ī medici
nēcīā egredi nosmetipsos extatisq3 oculis
ad ītret nos sol' ī simipsi⁹ claritatē vbi vnitatē
cū deo possidē⁹ Dicitur ne sentire et ītelligere
vita ē ɔtēplatiua nr̄o nūc ɔueniēs statui ..
Stat⁹ q̄dē iudeoꝝ ī veti testamēto noctīn⁹
fuit et algid⁹ ābulabāt eīn ī tnbris et sede
bāt ī vmbra mortis ut dicit ysayas ꝓpha
Vmbra quippe mortis causabat' a p̄cc̄o
originali ob q̄d dei glia nc̄c̄io corruerūt.
Post' v° stat⁹ fidei xp̄iane matutinali
ad' auram frigescit dies q3 gr̄e nobis exorta
est et ideo ī luc̄e ābulare debem⁹ Sede q̄ de
bem⁹ ī vmbra dei ī't et nos media deb3 ēē gr̄a
ei⁹ ꝑ quā oīa supantes oībz q3 morientes tūsue
debem⁹ ī vnitatē cū deo Tercio stat⁹ btōꝝ ser
uidq3ē et clar⁹ qm̄ viuūt et ābulāt ī meridie
et aptis clarificatis oclis diuī solē ī sua cla
ritudīe ɔtēplāt' tūsfusi atq3 ꝑfusi glā dei Et
ꝑut q̄sq3 clarificat⁹ ꝑcipit et agnoscat firm̄
oim̄ vtutū cōgregatiuūi a singul' cōbtis Q°
v° singuli gustāt et cōgnoscūt tnitatē ī vnite..
et vnitatē ī tnitate. cuiz ē excellētissim⁹ iebri
ās et ī se faciēs requiescē Huius expiēcia spō
sa desiderās ī cāticis ait ad sponsū Indica
m quē diligit aīa mea vbi pascis ubi cubas
ī meridie. ī luc̄e glē ut di' btūs bnard⁹ Dis

eum cibus qui nobis in hac matutinali umbra tribui
tur non est nisi prelibacio quedam cibi futuri in meri
die glorie dei. Et tamen sponsa iactat se sedisse sub
umbra dei et fructum eius dulcem fuisse gutturi su
o. Quando enim sentimus deum nos intrinsecus tangere gus
tamus fructum et cibum eius quia suum contingere suum est et
cibare. Dicit autem super predictum est contactus dei quasi intrahens
est et effluens. In suo intractu eciam nos suos esse in eum
monet docens et contemplari. In sua vero effluencia
vult totus noster esse docetque nos vivere in opulencia
virtutum. In suo intractu tractu deficiunt omnes virtutes
nostre sedemus quia tunc sub umbra eius et fructus eius
suavis est gutturi nostro. Fructus namque dei filius est dei
quem pater in nobis gignit spiritu. Fructus quidem iste adeo
infinite dulcis est gutturi nostro ut eum nec degluti
tire nec in nos mutare valemus sed ipse nos in se
absorbet et mutat. Depost autem hoc fructum attrahendo
nos tangente deserendo omnia superamus superando que
gustamus illud manna absconditum nobis dabis vi
tam eternam quia nos accipimus ipsum de quo supra
dictum est calculum candidum in quo est nomen novum no
vum quod nemo scit nisi qui accipit unusquisque se se
cundum unitatem cum deo percipit nomen suum secundum
modum suarum virtutum sui et accessus sueque unionis.
Unde ut unusquisque nomen suum adipisceretur et
in perpetuum possideret. Ideo agnus dei humani
tatis christi morti se tradidit librumque vite in quo
singula electorum nomina scripta sunt nobis aperuit

quorum que cum ipso libro vite hoc est cum dei filio vnit sunt ne vnum quod delebatur in eternum Eadem que mors christi pius nobis libri soluerunt sigilla ita ut cuncte virtutes secundum eternam dei prouidenciam consumment Aut igitur quisque semper vincere querit et rebus omnibus mori secundum hoc sentit ipsum intrinsecum dei patris tactum atque ipse in natus secus filii sui dulcis sapit palato Ex cuius gustu testimonium ei affert spiritus sanctus esse eum dei herede In huius vero tribus nullus alterum filius est secundum omnem modum Et ideo vniuscuiusque hoc nomen speciale quod per noua gratiam nouaque virtutum opera continue renouatur Quapropter nimirum in nomine ihesu flectitur omne genu que pro nobis ipse certauit et victoriam obtinuit Ipse qui tenebras mundus illuminauit cunctasque virtutes gradu excellentissimo consummauit propter quod exaltatum est nomen eius super omne nomen que super omnes electos obtinet principatum In eius eciam nomine vocati sumus et adoptati decoratique gratia et virtutibus dei gloriam exspectamus

Ut igitur nomen eius exaltetur et illustretur in nobis sequamur eum in monte nostre dementiate mentis sicut sequebantur eum in monte thabor Petrus Jacobus et Johannes Tabor interpretatur aduentus luminis seu lucis accensio Si itaque fuerimus petrus veritatem agnoscentes Jacobus mundum vincentes Johannes plenum gratia virtutes in iusticia possidentes tunc assumit nos ihesus ducens in monte nostre mentis in quadam vastam occultatem et ondit nobis

scipim diuina claritate glorificatum In noie quoque eius
apit nob deus omps vnum librum sue eterne sapie
quidem coplectit puum 9tutum simplicitateque spus
nri i quedam simplicem modique nesciu ois boni
sine discretoe sapore qum in sublimacoe nra cu
deo vnti st cotemplari et scire sape et sentire vi
ue et exige habe et ee id qd het Qua ipi hec
i vnu ibi redacta st cora hac sublimacoe oes
9sistemus et qsqs mo suo spali prop celestis se
cudu sua sapientia ac boitate singul' spalia
do tribuit scdm nobilitate vite et exercicii singulo
Ideoque si sp cu xo i motib thabor i nra pure me
tis cacumie manemus sp noue lucis noueque
veritatis sentiremus aduetu qum sp audiremus
voce patna tangete nos i effluendo p gram aut
itrahedo i vnitate Voce quippe pris audiut
oes imitatores xpi de qbz pr loquit dices Hic
st fily mei dilci i qbz m bn coplacuit Ex
hac at coplacencia patna accipit qsque gram scdm
mensura modumque q illi placz ds pr atque int' com
placencia dei ad nos et nunc ad illu vera exercet di
leco sentitque qlibz suu nome et officiu et sue ex
ercicoois firmn Hic vo boni hoies absconditi st
a mudi dilecoribz qr mortui st cora deo et sine
noie i sentire no puit qd solu viuentibz e que
Preterea effluens dei tactus nos facit viuentes
i spu repletque nos gra nostra roez illumans veri
tatisque agnicoez vtutum discretoez nobis infundes

nos in dei p̄ncia in tā potenti v̄tute stātes
ↄseruat | ut oēz sapore oēmqꝫ sensioēz et vniu͛sa
effluēcia dei dona possum⁹ sine defcōe sp̄s sus
tinē. Inthems v͛o dei tact⁹ exigit vnū nos fieri
cū deo exspirare q̄ꝫ et mori in etiā felicitate
i. in amore illū vniussi^m atqꝫ simplicissi^m q̄ p̄rez
et filiū in vna fruicōe ↄplectit᷑. Si g͛ sup̄gressi
cū x^o monte n̄re vacue puritatis seq͛m᷑ eū sum^a
ↄtiutu īti ma ↄplacēcia et inclinacōe fruitiua
mor ꝑ validū sc̄i sp̄s sentim⁹ ardorē in vnita
tē dei ↄburi nos et liq̄fieri facientē vbi nāqꝫ
vna cū dei filio ī ītim sum⁹ amatorie reflexi
p̄rici^m ibi audim⁹ vocē p̄tnā nos ītrahendo
tangentē q̄ꝫ loq͛t᷑ oēs suos elcōs ī v͛bo suo etino
Hic ē ingens fili⁹ meus dilcōs ī quo m̄ bene
ↄplacui. Sciendū nāqꝫ p̄rez cū filio filiū cū p̄re
etiā exīuisse ↄplacēciā de eo q̄ fili⁹ h̄ūanitatē
nāni ēat assūptur⁹ elcōsqꝫ in eoꝝ p̄ncipiū redu
tur⁹ ꝑpter qd si ꝑ filiū ī ūnāz originē eleuam᷑
audim⁹ absqꝫ dubio vocē p̄ris intractiuā etia
nos illūiantē veritate ostendentē nobis ip̄m im
mense amplitudis bn̄placitū dei ī q^o oīa bn̄placi
tiam sumūt et finē. Illic nimirū virtū nostrarū
vigor deficit labimurqꝫ antrorsū ī aptū n̄rm ↄtu
tū fientes oēs vnū et vnū oē in ipso amoroso
ↄplexu vnitatis trīū. Vbi v͛o hanc vnitatē sentim⁹
ibi sum⁹ vnū ēē et vna vita et vna cū deo felici
tas vbiqꝫ oīa ↄsumāt᷑ atqꝫ illic oīa īnouāt᷑ nam

vbi i ipo amplo dinu amoris cōplexu baptizam'
ibi vnitiuū sꝫ gaudiū adeo igens ē et ṗcipuū vt
nullius alterius gaudiū reminisci seu ꝯsiderare q̄at
qm ipe est ibi fruitiuus amor q' in se est oīa cu
ei se ad q̄re n° opus suppetit n° facultas De
fruendo deo

AD fruēdū deo tā nčīo requirūt' videlicet
pax vā itīnū silenciū adhesio amorosa
Si q̄s eīm it' se deū qꝫ pace verā īuēīre debebit
nciīo ē eū adeo diligē deū ut libero aīo et ꝑt' dei
honorē abrenūciaē possit oībꝫ iordinate vsitatis
r amatis nō q ꝯt dei honorē possidet ul' possi
de' valet Scdm vo scꝫ intīnū silenciū mentis et
ociositas et oīm visiuū ꝑt' et auditaꝝ oīnqꝫ
ymaginabiliū formaꝝ oīoda ṗuacio Terciū
qꝫ amarosa s' adhesio ipa est fruicio Nā q' deo ex
puro amore adhēt nō ob ꝑꝑiāꝫ vtilitatē ipe deo
fruit' i veritate sentitqꝫ deū diligē se et diligi
se a deo Sūt ad' tā alia sublimiora stabilicīa
et abilitacīa fruendi sꝑ deo cū ad hoc se disponē
q̄s voluerit Pīmū ē in eo q° fruat' quiescere vbi
s dilcūs a dilcō vinat' et ipuro mōdoqꝫ essenciali
possidet' amore Ibi iūx in dilcō cū dilcōe plapsus
est dilcūs alt' vo alterius totus ē i possessiōe mutua
et quieta Post hoc pīmū seqt' scdm q° dicit' q̄dā
obdormicio in deo vbi videlicꝫ spūs a se defluit nes
ciens vbi ul' quō Post hoc sequit' tciū et vltimū
effabile cōtemplacio s' seu contuicio cuiusdā cali

gis q̄ voc̄ scrutari nō pt ī qua sentit se sp̄s
mortuū ⁊ ꝑditū vniūq; cū deo sine differen
cia atq; ibi d̄s pax ei⁹ ē fruitio ꝑit et qui
es ⁊ infinite itū ꝓfunditas et īcircūscriptibi
lis īmēsitatis ē ī ī quo mortᶻ ifiliatur
ꝑpetuā ⁊ ex quo vbertē amore ei⁹ q; tactu
itin reuiuiscat Dⁱ igitᶻ ista iā dēu si ī vob
senserit̄ sentatis ꝓculdubio oīa q̄cūq; supius
dixi uł dicē possem Estq; vob ī vēa ītuisione
tā facile ac ꝓmptū cōtēplari ⁊ frui sicᶻ viuē
ī natā Ex hui⁹ q; opulētie abysso oritᶻ vita
cōis de q̄ ī exordio locut⁹ sū q̄ ē q̄rta via seu
q̄rt⁹ viuēdi mod⁹ ī tribus ibidē ꝑassignatis
de q̄ nūc finalit̄ deo fauēte dīᶻ ꝑaucā conabo:

De vita cōi orta ex cōtēplacōe et fruicōe

Est q̄ in hac sublimitē a deo ī hāc vallē
miserie destinatᶻ plen⁹ ē virtute diuersis
virtutib; vniuisis Nō q̄rit q̄ sua st̄ s; ei⁹ q̄ misit
eū Et ideo ī oīb; actib; suis iust⁹ ē ⁊ verax Et
q; libalitas ei⁹ q̄ verē ac sincerē ꝑdit⁹ ē ī diuiz
sep diuiciaz īdicāī ē abysso Ideo ꝯtinē se neq̄t
q̄n effluat iugitᶻ ad cūctos se īdigētes q̄in fōs
viu⁹ sp̄s sc̄i q̄ plenitudīs ē inexhauste thezau
rus ē sue opulētie Estq; viuū volūtariū īstru
mētū dei q⁹ de⁹ q̄d ⁊ quō vult opatᶻ Nec hui⁹
opacōis efficaciā sibi ascribᶻ ⁊ ideo volūtari⁹
manet et ꝓmpt⁹ agēdi q̄dcūq; ꝑcipit vali
dusq; ⁊ strenu⁹ q̄caūz ꝑmiserit tolerādi Gerit

nam vitam cōem qr eqm principium sit contemplari et agere
esset in vtis pfis qr nec pt hanc cōem vitam hr nisi
solus contemplatiuus Contemplaria et deo frui nec po
terit nisi scit in supradca in se habuit scdm ordinem
quo est scriptum pt qd errant oēs se contemplari pu
tantes creaturam aliqm inordinate diligentes colē
tes pt et possidētes Errant qr credentes frui aliquid sunt
a formis oībus destituti et priusqm fruant̄ quiescē Op
tet nos nam conuisos ēē ad deum patenti corde tranqlla
conscientia ac facie reuelata in virtute oī fictione remota
et tūc ascendimus de virtute in virtutem et contemplantes deum
atqz fruentes vinum cum eo fiemus vti sumus supius victurqz
pfatus qd nob prestare dignet̄ trinus et vnus Amen Explt.

Sequitur de tractatu de tribus donis

Primo igit̄ dicendum ē de primo dono qd ē
donorum quod spūs p donum sapie celebrat in
mente humana ut existit in corpore de quo dicit gregorius vi
moralium Sapia in die suo conuiuium facit qr mentē de
certiorum certitudine reficit Cuius ratio ē qr sic idē gregorius
eodē libro dicit Spes in eternitate oīm erit et ideo nulla
mala extrinsecus q tolerat sentit sz magis gaudet et
hylarescit Unde Bernardus in tractatu suo de diuersis af
fectibus dicit Amor ē dulcedo internum saporis a quo
sapore nominat̄ sapientia quanto qs ardentius amat tanto
suauius gustat Igitur scdm amoris gradus et sa
pientialis saporis possunt distingui gradus donorum
spiritualis qd spūs sanctus p donum sapie celebrat in